

урна је нађена близу Тангера, а у тој урни - игла новог облика. Слична игла је нађена у Шведској, у "хумци краља Бјерна". На тај начин, та хумка је била датирана у време 18-19. египатске династије [144]. При томе се узгред испоставило да та "Бјернова хумка" никако није могла имати везе са краљем викинга Бјерном (Средњи век - А.Ф.), већ је била подигнута добрих две хиљаде година раније" [144, стр. 55-56]. Овде није јасно шта треба подразумевати под "сличношћу" налаза, а сем тога, ова метода суштински зависи од датирања египатских династија. Зато ова метода, "метода домина" почива на неограниченом субјективизму. Штавише, испоставља се да се "у далеким областима Европе, у истој култури могу налазити заједно ствари чије прототипове на Истоку деле векови" [144, стр. 55-56].

Даље, Ј.С. Клајн (в. [144]) самопоузвано одриче припадност "Бјернове хумке" краљу викинга Бјерну. Међутим, ако је описана метода уопште нешто утврдила, то је само истовременост настанка те хумке и 18-19. династије Египта, а када су те династије владале - друго је питање (узгред, врло сложено). "Прве схеме египатске хронологије се заснивају на раду Манетона... који је (у III веку п.н.е. - А.Ф.)... саставио спискове фараона, груписао их у 30 династија и, сабравши дужине владања (претпоставивши да су сви они владали у низу - А.Ф.), израчунао трајање... египатске државе. Добијене су огромне вредности. Заснивајући се на њима, Флиндерс Петри, Ј. Борхарт и други египтолози су оценили трајање историје древног Египта на 5-6 хиљада година. Тако је настала "дуга хронологија" Египта и ране Европе, која је дуго владала у науци. Е. Мајер и његови ученици супротставили су јој "кратку" хронологију. Наиме, фараони су често владали истовремено (као сувладари), и не само фараони, већ и цели делови династије... паралелно у разним деловима земље. Манетон је пак полазећи од идеје јединства и целовитости државе поређао све фараоне у дуги низ, веома продуживши опште трајање историје државе" [144, стр. 54-55]. А ево стања тог питања у новијем времену. Познати египтолог Г. Бругш: "Може ли се сматрати дефинитивно утврђеном, у хронолошком смислу, нека од епоха или момената историје фараона?... Када се читалац обрати таблицама које су саставили разни научници, са чуђењем ће застати пред најразличитијим мишљењима о израчунавању фараонских година... На пример, немачки египтолози овако одређују време доласка на престо првог фараона, Мене: Боек смешта овај догађај у 5702. год. п.н.е., Унгер у 5613., Бругш у 4455., Лаут у 4157., Лепсиус у 3892., Бунзен у 3623. год. п.н.е. Разлика између крајњих бројева овога низа је фрапантна, јер је једнака 2079 година... Упркос свих открића египтологије, бројчани подаци се до дана данашњег налазе у веома незадовољавајућем стању" [317, стр. 95-97]. У [14] се наводе и друга мишљења: Шамполион 5867., Лесјуер 5770., Мајер 3180., Анджејевски 2850., Вилкинсон 2320., Палмер 2224. год. п.н.е. Коментари су излишни: разлика је 3600 година. Приметимо да се и "кратка хронологија" базира на климавим основама. Е. Мајер (њен оснивач) "за основу својих конструкција је узео анале (годишње записе) и успомене самих фараона. Међутим... тај је низ података дошао до нас у одломцима, са многобројним